

FERESTRE DE LUMINĂ

Windows of Light

„Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine să-mi fie frică?” (Psalmi 27:1)

În vara aceasta, înainte de o călătorie mai lungă cu avionul, am cumpărat de la un stand din aeroport o carte apărută la Editura Humanitas. Practic cartea cuprinde o serie de conferințe susținute de autoare, conferințe considerate de aceasta semnificative și de succes.

Nedorind să intru într-o analiză a întregului cuprins, voi relua, în câteva rânduri, doar o povestire care m-a impresionat și care, cred, poate fi relevantă din perspectiva evenimentului organizat și în acest an de către Asociația Conștiință și Libertate.

Cândva, într-un trecut îndepărtat exista o temniță fără ferestre, Aceasta era celebră prin faptul ca era foarte întunecată. Într-o zi a fost întemnițat un pictor. Comandantul temniței a decis să-l trimită în cel mai întunecat turn din aceasta „cea mai întunecată temniță”. Deoarece pe atunci se permitea, artistul a putut lua cu el toate pensulele și vopselurile cu care picta. Imediat ce a fost aruncat în bezna celulei, artistul s-a apucat să picteze pe zidul acesteia o fereastră inundată de o lumină strălucitoare. După ce a terminat de pictat, s-a culcat liniștit. Dimineața, când temnița cerul a venit să aducă mâncarea, deschizând ușa temniței, a fost orbit de lumina ce izbucnea din fereastra pictată de artist. Uimit, nervos, agresiv

și speriat, a început să urle întrebând de unde atâta lumină în cea mai întunecată celulă din „*cea mai întunecată temniță*”. La toată avalanșa de injurii și urlete, pictorul, calm, liniștit și zâmbind, a răspuns că lumina este pretutindeni... numai că trebuie din când în când ca unii dintre noi să decupăm ferestre prin care să pătrundă această lumină și apoi să ne lăsăm inundați de ea...

Am convingerea că evenimentul generat de această conferință științifică este o veritabilă „*fereastră de lumină*” decupată de fiecare participant și de toți la un loc. Cred că această lumină își are izvorul în dragoste, și mai cred că, precum un sportiv care se antrenează zi de zi pentru a obține performanță sau un artist care devine din ce în ce mai bun nu doar prin talent, ci și prin exercițiu, și noi va trebui să ne antrenăm în *a lumina, a iubi, a „decupa ferestre de lumină”*.

Nu este suficient să avem talent, să avem convingeri, să avem lumie nă. Este important să exersăm să luminăm. Este important să ne bucurăm pentru cei luminați. Este important ca această lumină să fie izvorâtă din dragoste pentru Dumnezeu și pentru semenii noștri. Este important ca lumina să nu fie impusă, ci oferită cu dragoste. Și poate cel mai important lucru este ca ferestrele pe care le decupăm să fie îndreptate spre Sursă. Să fie îndreptate spre El!

Prof. univ. dr. Bogdan Liviu CIUCĂ
Vicepreședinte Academia de Științe Juridice din România